

## Premiere pe scena băcăuană

**Bacău Fest Monodrame**, ediția din acest an (desfășurată între 15-22 aprilie) a început în forță, Teatrul Bacovia lansând în prima zi a manifestării premiera cu piesa „Dragă Elena Sergheevna”, o adaptare după cunoscuta (și foarte des jucata pe scenele românești) piesă „Șantaj” a Ludmillei Razumovskaia. În care un grup de liceeni aflați în preajma absolvirii plănuiesc să schimbe dezastruoasele lor teze la matematică, punând în loc alte lucrări corecte, pentru a obține note de trecere. Cum cheia seifului în care se găsesc tezele se află la profesoara lor de matematică Elena Sergheevna, tinerii, trei băieți și o fată, îi fac o vizită profesoarei lor, sub pretextul zilei de naștere a acesteia, scopul fiind obținerea cheii. Cum profesoara nu cedează la argumentele lor, de nicio natură, ea suferind de „complexul Antigonei” (are principii morale, e idealistă, dârză, eroică în împotrivirea ei la ticăloșie), lucrurile vor degenera într-un chip neașteptat, ajungându-se la un dezastru total. Vrând să o salveze pe fată de un simulat viol, profesoara cedează, dându-le cheia băieților, după care alege să dispară, pentru că îngrozitoarea întâmplare trăită a marcat-o de-

finitiv. Piesa este excelent scrisă, cu un conflict deosebit de puternic și situații de tensiune explozivă, cu personaje precis conturate, astfel că este foarte ofertantă pentru scenă. Și, din păcate, foarte actuală, societatea în care trăim ajungând la un alarmant nivel de corupție și degradare morală. La această tristă realitate s-a gândit și regizorul Mădălin Hîncu, el dorindu-și să realizeze „un spectacol despre natura bine-lui într-o societate coruptă”. Un tânăr băcăuan care, la doar un an de la absolvirea facultății, timp în care a cunoscut deja succesul, semnând două interesante spectacole, unul la UNATC „I. L. Caragiale” București, celălalt la Teatrul de Comedie din București, demonstrează că știe să țină în mână un spectacol și să lucreze atent cu actorii. „Dragă Elena Sergheevna” are un concept clar, e decupat regizoral energetic, are un ritm susținut, o tensiune atent gradată, până la paroxism, și un mesaj puternic. E un spectacol prin excelență tineresc, având o distribuție foarte bună. Cu excepția Firuței Apetrei (Elena Sergheevna), actriță experimentată, conturând un personaj sensibil, cald, total atașant, uman, dar mereu foarte demn, ceilalți sunt



tineri actori, unii de abia masteranzi. Dintre ei se detașează Ștefan Alexiu, cu un pic de vechime, totuși, în teatru, și cu câteva certe reali-

zări profesionale, evoluând acum, cu multă siguranță de sine, cu aplomb și credibilitate deplină în Volodea, cel mai ticălos și mai cinic din grupul de „asalt terorist”. Un tânăr de „familie bună”, de intelectuali, și care aspiră la o carieră de diplomat. Deși are doar vârsta majoratului, el este elementul malefic, creierul acțiunii, țesând, în amănunt, un plan diabolic. Acestui perfect ticălos cu sânge rece i se opune Vitea, un băiat cu suflet moale, slab de înger, cu o fire artistă, dar ușor manipulabil, mai ales când bea prostește, fără măsură, personaj întruchipat de Eduard Burghilea cu bună intuiție, naturalețe, farmec, empatie. Sunt cât se poate de potriviți în rolurile lor, jucând cu multă naturalețe, Minodora Broscoi (Lida) și Tudor Hurmuz (Pașa).

„Dragă Elena Sergheevna” este un spectacol reușit (are și un decor remarcabil, cu elemente și detalii expresive, imaginat de talentatul Răzvan Bordoș) și foarte actual. El va avea, cu siguranță, priză la public, care se va gândi, eventual, cât de neliniștitor poate fi faptul că, într-o societate coruptă, tot mai mulți tineri renunță la idealuri, la visuri frumoase, fiind gata de abjecte compromisuri, de înregimentare, și chiar de ticăloșie.

Secvență din Fest Monodrame



## Teatru la filtru

## Aventura cunoașterii

Una dintre cele mai frumoase povești (și cu multe straturi de semnificații) care ne-au însoțit copilăria, „Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor săi”, este pusă în scenă, la Secția de Animație a teatrului băcăuan, de o echipă de profesioniști de prim rang. Ei sunt regizoarea Oana Leahu și scenograful Gavril Siriteanu, care au colaborat de minune cu Laurențiu Blaga, autorul dramatizării după cartea lui Nikolai Nosov, cu Zeno Apostolache Kiss, semnatarul muzicii, și, bineînțeles, cu talentații actori păpușari ai trupei băcăuane. Pentru cine-și mai amintește, Nosov a scris, de fapt, o trilogie, avându-l drept erou principal pe poznașul Habarnam, care ajunge și în Orașul Soarelui, și pe Lună. Spectacolul băcăuan se bazează pe o dramatizare foarte concentrată a primului volum, din care copiii află câte ceva despre peripețiile prin care trece prichindelul Habarnam, din Orașul Florilor, peripeții cu rol formator. Pentru că, în urma fiecărei aventuri (inițieri), Habarnam învață și înțelege lucruri noi și folositoare. Deși el e cam încuiat, superficial, înfumurat, mare palavragiu și fanfaron, pornit mereu spre trăznăi (Andreea Sandu însuflețește în chip inspirat o păpușă plină de haz savuros), în cele din urmă se dă pe brazdă și se arată convins de binefacerea și puterea cunoașterii (și autocunoașterii), a prieteniei și generozității. Capătă încredere în sine și își trăiește visurile.

Morala spectacolului e limpede, dar, din fericire, nu e di-

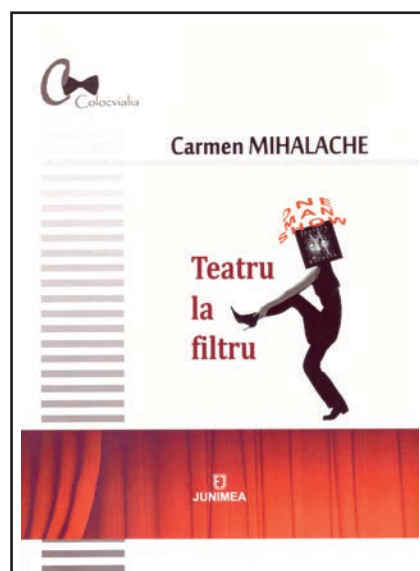
dacticist expusă, deși scriitura lui Nikolai Nosov are astfel de apăsat accent, trebuie s-o recunoaștem. Regizoare Oana Leahu ocolește cu grație acest pericol, construind o montare echilibrată, atent gândită, lucrată cu acuratețe. Cu momente frumoase, agreabile, distractive, cum e dansul prichindelurilor, cu altele pline de umor, cum e îmbarcarea în balon, etc.

Încântătoare cu adevărat este scenografia lui Gavril Siriteanu, imaginativă, colorată, plină de sugestii, cu detalii fermecătoare - marele atu al spectacolului băcăuan! Și faptul că este un spectacol cu păpuși (foarte reușite!), bazat pe mânuire deci, se cuvine lăudat cât cuprinde.

Întreaga echipă a spectacolului a funcționat admirabil, am notat deja evoluția Andreei Sandu, la fel de buni în rolurile încredințate fiind Alina Neagu, Ilinca Istrate, Beatrice Teșanu, Laurențiu Budău, Tiberiu Gabor-Bitere, Andrei Andriucă, Giuseppe Torboli. Am apreciat faptul că fiecare păpușar s-a străduit să-și individualizeze personajul, să-i dea viață și contur. De aceea ar fi fost bine ca în pliantul care însoțește spectacolul, cuprinzând necesare, utile informații despre acesta, distribuția să fie trecută pe roluri. Oricum, e un fapt absolut meritoriu păstrarea bunului obicei de a face caiete-program, la unele teatre din țară acest important aspect fiind neglijat.

„Aventurile lui Habarnam”, căruia i-ar prinde bine un ritm mai alert, pe alocuri existând câțiva timpi slabi, au iscat un spectacol frumos și cu multe învățăminte prețioase pentru copii.

**Carmen MIHALACHE**



**Carmen Mihalache**, director al revistei *Ateneu*, a decis să nu întrerupă suita consemnărilor teatrale ce au dat titlul recentei sale cărți – **Teatru la filtru** (Editura Junimea, Iași, 2018) – și să le continue în coloanele periodicului nostru, căruia i-a încredințat rubrica din paginile de față (11-12).

Apărut în cadrul Colecției „Colocvialia”, noul său volum a fost lansat în cadrul *Bacău Fest Monodrame*, dar și la Iași, Piatra Neamț și în alte localități din țară, bucurându-se de aprecieri binemeritate.

Cele peste 250 de pagini readuc în memoria cititorului iubitor de teatru evenimentele generate de câteva festivaluri de anvergură – Gala Star, Bacău Fest Monodrame, Teaterstock –, precum și cele mai reprezentative spectacole susținute în ultimii ani de colectivele teatrelor din Bacău, Botoșani, Buzău, București, Iași și Piatra Neamț.

O carte vie, în care autoarea se manifestă, „înainte de toate, ca un om instruit”, cum a remarcat criticul Ștefan Oprea.